

mind patto teggemas kostis tallopoeg
Agga kurrat üles: ennā, Mis assi se on
et ja üks ainus patto feed. Eks polle pal-
jo, kes ennam patto teggewad, ja segi
polest ella vaid. Noh! mis patto pean
ma siis tegjema, küssis se Tallopoeg?
Kurrat üles libbe keelega: sa woid eht
Innimesed tappa, eht marrastada, eht
hera ello aiada, eht ennast täis lakkuda.
Tallopoeg mötles, kes innimesed tappab,
se saab hukkatum; kes marrastab, se saab
üles podud; kes hora ello aiab peab reh-
ha maksma eht saab twitsad, agga kes en-
nast täis lakkub, sellel eolle twigga ühte-
gid. Paljo on, kes igga pääw lakkuvad,
ja nimmetavad ennast segi polest risti inni-
meseks. — Nüüd teatas temma, et ta
kahhab ennast täis lakkuda. Kurrat an-
dis marsi temmale üks hea hulk rahva
käerahhabs. Mis armad sa et on sun-
din? Tallopoeg läks kõrte ja hõttas
nenda

nenda jooma, et ta fundis eggas ööd eggas
pääwa, ning joobne meelega aias ta tüd-
drustud järrele ja pillus omma rahva är-
ra. Oli ta sel nüüd omma rahva ärra-
pillund, siis fahhetset temma sedda ja
piddi jälle middagid saama ning läks war-
guse peale. Warusse peale sai to fin-
niwoetud, ja ta piddi selle käest, kes ta
finniwootis woimust saama ning raius
temmale sesuggusse hebi, et tal tuli
oli. Nüüd oli se joonud innimenne se
ühhe patto läbbi, keik pattud teinud, mis
kurrat ta käest tahis. Temma sai siis
finni woetud, kohto alla wittud ning
hukkatum.

Opetus.

Se on se kassio, mis jomilest tulleb.
Hoi a ennast vahinnimenne! Es juguske
pat-